

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 10 juli 2018 met nummer RvVb/A/1718/1087
in de zaak met rolnummer 1617/RvVb/0362/SA

Verzoekende partij	de nv IMMO TIP vertegenwoordigd door advocaat Patrick MARTENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8310 Brugge, Baron Ruzettelaan 3/3.3
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
Tussenkomen	de nv INFRABEL vertegenwoordigd door advocaat Philippe VAN WESEMAEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 235

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 30 januari 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 8 december 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de heer Efre Maidana namens de nv IMMO TIP Maidana tegen de beslissing van de stad Brugge van 1 augustus 2016 ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het vellen van 1 wilg, 12 esdoorns, 8 essen, 11 populieren, 5 sierkersen, 1 paardenkastanje, 2 beuken, 3 levensbomen (stamdiam, 50-120 cm) + heraanplanten, 50-120 cm) + heraanplanten, 50-120 cm), op een perceel gelegen te 8200 Sint-Andries (Brugge), Korte Vesting zn.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 10 april 2017 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partij met een beschikking van 20 april 2017 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De Raad verwerpt met een arrest van 6 juni 2017 met nummer 1617/RvVb/0362/SA de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij dient tijdig een verzoek tot voortzetting in.

3.

De verwerende partij dient een antwoordnota en diende eerder, in het kader van de schorsingsprocedure, het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in. De tussenkomende partij dient een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 29 mei 2018.

Advocaat Sander VAN HULLE, *loco* advocaat Patrick Bernard MARTENS, voert het woord voor de verzoekende partij. Advocaat Philippe VAN WESEMAEL voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

Op 14 maart 2014 verleent de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar de stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen van een derde spoor tussen Brugge Station en de vertakking Dudzele, alsook de vernieuwing van de brug over de Blankenbergse Steenweg.

De tussenkomende partij dient op 1 juli 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het vellen van 1 wilg, 12 esdoorns, 8 essen, 11 populieren, 5 sierkersen, 1 paardenkastanje, 2 beuken, 3

levensbomen (stamdiameter 50-120 cm) en het heraanplanten” op een perceel gelegen te 8200 Sint – Andries, Korte Vesting zn.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Brugge-Oostkust’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977 deels in parkgebied en deels in woongebied.

Het perceel ligt binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge van 4 februari 2014 en ook binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Solitaire vakantiewoningen Brugge-Oostende’ goedgekeurd op 5 juni 2015.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 14 juli 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 1 augustus 2016 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij. Het college beslist:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening:

De aanvraag omvat het rooien van bomen waarvan de stammen een omtrek hadden die kleiner was dan 100cm (op het moment van de vergunningsaanvraag voor de aanleg van het derde spoor –BV 20133447) en die niet werden opgenomen in de reeds vergunde zones voor de te rooien bomen.

Het betreft het rooien van 43 bomen op het Infrabelterrein tussen de Koning Albert-I-Laan en de Gistelse steenweg, in het kader van de start van de werken voor de aanleg van de bedding en de bouw van steunmuren tussen de Koning Albert-I-laan en de Korte Vesting in het kader van de vergunde werken – aanleg derde spoor.

Volgende bomen worden geveld:

- 1 wilg – stamomtrek >1m
- 9 esdoorns – stamomtrek tss 0,5 en 1m;
- 3 esdoorns – stamomtrek >1m;
- 6 essen – stamomtrek tss 0,5 en 1m;
- 2 essen – stamomtrek >1m;
- 7 populieren – stamomtrek tss 0,5 en 1m;
- 4 populieren – stamomtrek > 1m;
- 2 sierkersen – stamomtrek tss 0,5m en 1m;
- 3 sierkersen – stamomtrek >1m;
- 1 paardekastanje – stamomtrek tss 0,5 en 1m;
- 2 beuken – stamomtrek >1m;
- 3 levensbomen – stamomtrek tss 0,5m en 1m)

De te rooien bomen vallen binnen de locatie waar reeds vergunning werd verleend voor de aanleg derde spoor (incl. rooien bomen). De bomen die zich boven het talud bevinden, vormen tevens een reëel valrisico voor de bestaande en nieuwe sporen.

Ter compensatie worden de heesters en bomen aangeplant in de zone tussen de buitenvestingsgracht en de talud. Tegenaan de talud komt een geluidsscherm dat wordt aangeplant met klimplanten.

(...)

Het college van Burgemeester en Schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager

(...)

Voorwaarden: Heraanplanten van heesters, klimplanten en bomen volgens ingediend beplantingsplan.

...”

Tegen deze beslissing tekent de heer Efron MAIDANA namens de nv IMMO TIPa op 6 september 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 oktober 2016 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. Zijn advies wordt bijna integraal overgenomen in de bestreden beslissing. Op volgend punt is het advies afwijkend ten opzichte van de bestreden beslissing:

“ ...

*In het beroepsschrift wordt gesteld dat de aanvraag **niet** voldoet aan het **dossiersamenstellingsbesluit** (BVR 28/05/2004).*

Op het inplantingsplan moet o.a. het volgende weergegeven worden:

(...)

Op het plan zijn de te rooien bomen aangeduid. In tabelvorm wordt per boom de boomsoort, en stamomtrek vermeld, evenwel is slechts vermeld als de stamomtrek kleiner of groter is dan 1m, m.a.w. de gemiddelde stamomtrek ontbreekt alsook de gemiddelde ouderdom. Deze ontbrekende documenten kunnen eventueel tijdens de hoorzitting worden aangevuld.

...”

Na de hoorzitting van 8 november 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 8 december 2016 ongegrond en verleent de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing onder meer als volgt:

“ ...

5B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

In het beroepsschrift wordt opgeworpen dat het voor de beroeper onmogelijk is om met zekerheid te weten waar alle 43 bomen worden gerooid aangezien geen exact adres en kadastrale gegevens worden vermeld op de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning.

Dit bezwaarpunt kan niet bijgetreden worden. Aangezien deze aanvraag ligt langsheen de spoorweg is er noch een huisnummer, noch een kadastraal nummer gekend.

Op basis van de plannen is wel duidelijk waar de beplanting wordt gerooid en op welke plaats nieuwe wordt voorzien.

Uit de plannen is af te leiden dat ter hoogte van de beroeper 7 bomen met een stamomtrek groter dan 1m worden gerooid (zijnde Populus species: nrs 43, 45, 49, 54 en Prunus species: 63, 64, 65) en 16 bomen met een stamomtrek kleiner dan 1m. Er worden 2 soorten heestersgroepen voorzien ter vervanging, enerzijds een groep (S1) van 147m² bestaande uit: Cornus sanguinea, Cotoneaster francetti, Sambucus nigra en Tamarix ramosissima en anderzijds een groep (S2) van 17m² bestaande uit Cotoneaster franchetti, Cytisus scoparius, Rosa rubiginosa en Viburnum carlesii. Bijkomend zijn er geluidschermen die beplant zullen worden met 3 klimplanten (een mengeling van Clematis vitalba, Lonicera caprifolium en Parthenocissus quinquefolia).

De voorziene beplanting bestaat uit een combinatie van half wintergroene en bladverliezende beplanting, de maximale hoogte bedraagt zo'n 3,5m, waardoor de beroeper in de toekomst opnieuw zal kijken op een groen kader.

*In het beroepsschrift wordt gesteld dat de aanvraag **niet** voldoet aan het **dossiersamenstellingsbesluit** (BVR 28/05/2004).*

*Op het inplantingsplan moet o.a. het volgende weergegeven worden:
(...)*

Op het plan zijn de te rooien bomen aangeduid. In tabelvorm wordt per boom de boomsoort, en stamomtrek vermeld, evenwel is slechts vermeld als de stamomtrek kleiner of groter is dan 1m, m.a.w. de gemiddelde stamomtrek ontbreekt alsook de gemiddelde ouderdom. Op de hoorzitting werden de nodige stukken aangebracht; die worden weliswaar betwist door beroepsindieners, doch het ontbreken van deze gegevens is niet van essentiële aard ten einde de aanvraag met kennis van zaken te kunnen beoordelen. Dit wordt overigens met zoveel woorden bevestigd door de PSA.

*Op het plan staan tevens beplantingsschema's van het nieuw aan te planten plantgoed. Tenslotte wordt in het beroepsschrift ook nog opgeworpen dat enkele **bomen op grond van de beroeper** zouden staan. Volgens de ingediende plannen staan alle te rooien bomen op eigendom van Infrabel, m.a.w. er wordt niks gerooid op iemand anders zijn eigendom.*

*De administratieve overheid, i.c. de deputatie mag bij de beoordeling van een stedenbouwkundige aanvraag geen uitspraak doen over **burgerrechtelijke aangelegenheden**. Burgerrechtelijke aangelegenheden behoren namelijk tot de exclusieve bevoegdheid van de rechterlijke macht. Om die reden wordt een eventuele stedenbouwkundige vergunning steeds verleend onder voorbehoud van burgerrechtelijke rechten (artikel 4.2.22 Codex).*

Op de hoorzitting erkent de aanvrager evenwel dat 1 van de 43 bomen niet op het eigendom van Infrabel gelegen is. Niettemin wenste aanvrager geen afstand te doen van de aanvraag tot het rooien van die ene boom. Evenwel dient een vergunning steeds nuttig en doelmatig te zijn nopens de uitvoerbaarheid ervan. (RvVb, 18 maart 2014, nr. A/2014/0195)

Indien vaststaat dat aanvrager geen eigenaar is van de ene boom (wat door hem expliciet wordt erkend op de hoorzitting), is het duidelijk dat de vergunning wat betreft die ene boom nooit kan gerealiseerd worden. Dit geldt des te meer aangezien beroepsindieners precies

het eigendomsrecht ervan claimt. De 43^e boom dient dan ook uit de vergunning te worden gesloten.

(...)

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming voor zover de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad (zie 4c/ opportuniteitsbeoordeling)

De aanvraag dient getoetst aan **de gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op beplantingen** (deputatie 07.04.2011- BS 19.04.2011).

Volgens artikel 42 dient een vergunning te worden aangevraagd om bomen die op 1,00m boven het maaiveld een stamomtrek van 0,50m of meer hebben, te vellen, te rooien of grondig te snoeien. De aanvraag is in overeenstemming met de gemeentelijke verordening.

De natuurtoets

Overeenkomstig artikel 16, §1 Natuurdecreet draagt de overheid er zorg voor dat ingevolge de vergunningsplichtige activiteit geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan, door enerzijds het opleggen van voorwaarden of door anderzijds het weigeren van de vergunning.

Voor huidige aanvraag dient geen advies ingewonnen bij het Agentschap voor Natuur en Bos. Volgens de aangereikte documenten kan er vastgesteld worden dat de aanvraag kadert in de aanleg van een 3^e spoor tussen station Brugge en de vertakking Dudzele, waarbij de werken de aanleg van de bedding en de bouw van steunmuren tussen de Koning Albert I-laan en de korte Vesting voorzien. Na het rooien worden nieuwe beplantingen voorzien bestaande uit hoogstambomen, heesters en klimplanten. De nieuwe groenstructuren zullen zorgen voor nieuwe natuurwaarden langsheen deze lijninfrastructuur.

De **watertoets** is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 1.11.06. Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is.

De aanvraag is niet gelegen in een effectief overstromingsgevoelig gebied. Het aandeel verharde buitenruimte blijft ongewijzigd. In alle redelijkheid dient te worden geoordeeld dat de impact op de waterhuishouding onbestaand of verwaarloosbaar is.

5C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De gevraagde kapping kadert in de aanleg van een 3^e spoor tussen het station van Brugge en de vertakking Dudzele die reeds vergund is.

In het beroepsschrift wordt opgeworpen dat door het rooien van de beplanting **het zicht** compleet zal veranderen en er eveneens **lawaaihinder** zal zijn.

De bomen die bovenaan het talud staan vormen een reëel **valrisico** voor de bestaande en nieuwe sporen, waardoor het in het kader van algemeen belang aangewezen is dat deze bomen worden gerooid.

De bomen langsheen het spoor zorgen ervoor dat de bewoners geen direct zicht hebben op de bovenleidingen van het spoor. De nieuwe beplanting zorgt voor een **aangenamer leefklimaat** en tevens een **groenere omgeving**. Door het rooien van de aanwezige

beplanting zal tijdelijk zicht ontstaan op de bovenleiding van deze lijninfrastructuur, doch door de nieuwe aanplant zal binnen enkele jaren opnieuw een groen kader aanwezig zijn en zal er geen rechtstreeks zicht ontstaan op de spoorweg. Door de voorziene beplanting zullen nieuwe natuurwaarden zich ontwikkelen.

*Om het lawaaihinder voor de omwonenden zoveel mogelijk te beperken worden nieuwe **geluidsmuren** voorzien die eveneens beplant zullen worden met 3 soorten klimplanten, waardoor deze constructies opgaan in de aanwezige groenstructuren.*

Het voorziene ontwerp is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

5D CONCLUSIE

Het ontwerp voorziet vellen van 43 bomen en nieuwe aanplantingen. De gevraagde kapping kadert in de aanleg van een 3^e spoor tussen het station Brugge en de vertakking Dudzele. Die ondertussen al vergund is doch op het moment van de stedenbouwkundige aanvraag waren niet alle bomen vergunningsplichtig.

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming en is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

(...)

De vergunning wordt verleend mits naleving van de voorwaarde van het college van burgemeester en schepenen (zijnde heraanplant volgens ingediend beplantingsplan) en mits uitsluiting van de boom waarvan aanvrager erkent dat die niet op zijn eigendom staat.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Uit het dossier blijkt dat het verzoekschrift tijdig is ingesteld. Er worden hieromtrent geen excepties opgeworpen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

1.

Ter staving van haar belang herneemt de verzoekende partij haar uiteenzetting over haar belang en hoedanigheid zoals verwoord in haar beroepschrift bij de verwerende partij. Ze stelt een persoonlijk belang te hebben en persoonlijk nadeel te ondervinden aangezien de kapvergunning betrekking heeft op bomen die hetzij op, hetzij ter hoogte van haar perceel gesitueerd zijn. Ze merkt evenwel op dat de exacte ligging van de bomen niet te verifiëren valt omwille van de onduidelijkheid op dat punt in de aanvraag en de bestreden beslissing. Verder wijst ze erop dat haar bestuurder in het 'Kasteel met park', woont, samen met diens echtgenote. Als gevolg van de met de bestreden beslissing vergunde houtkap zullen zij het zicht op een omvangrijk groenscherm voor de sporen verliezen. De verzoekende partij wijst erop dat als gevolg daarvan wonen onmogelijk wordt, het aanzicht compleet verandert en de lawaaihinder navenant is. In het verlengde daarvan stipt zij aan dat de niet precies te lokaliseren en dus onduidelijke nieuwe aanplant van bomen in elk geval met zich mee zal brengen dat het opnieuw jaren, minstens 10 jaar, zal duren vooraleer er zich een groenscherm vormt. Tot slot voegt ze daar nog aan toe dat haar eigendom een belangrijke waardevermindering ondergaat en zelfs onverkoopbaar wordt als gevolg van het rechtstreeks uitzicht op de sporen. Het aantrekkelijke karakter van de ligging is volgens haar net te danken aan het 'groene' uitzicht op de bomen en het park.

2.

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoek tot vernietiging. Ze wijst erop dat aanvraag kadert in de uitvoering van een reeds verleende en definitieve vergunning voor het aanleggen van een derde spoor tussen het station Brugge en de vertakking Dudzele. Onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad betwist ze het belang van de verzoekende partij tot beloop van de bomen die ingeplant staan op het traject van het reeds definitief vergunde derde spoor.

Verder wijst de verwerende partij erop dat het enkele feit dat de verzoekende partij zakelijke rechten heeft op het aanpalende goed, haar nog niet het rechtens vereiste belang verschaft om een vordering in te stellen bij de Raad. In de mate dat de verzoekende partij optreedt ter vrijwaring van de belangen van haar gedelegeerd bestuurder, betwist de verwerende partij ook het persoonlijk belang van de verzoekende partij. Ze stelt dat de verzoekende partij in haar hoedanigheid als rechtspersoon niet aannemelijk maakt persoonlijke hinder of nadelen te ondervinden als gevolg van het uitzicht, laat staan als gevolg van lawaaihinder. Tot beloop van het invoeren van een financieel nadeel, door de verzoekende partij ingeroepen in het verzoek tot voortzetting, wijst de verwerende partij er nog op dat de verzoekende partij daarmee haar belang uitbreidt terwijl zij dit nadeel reeds eerder kon opwerpen. Tot slot wijst de verwerende partij nogmaals op het definitief karakter van de door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleende vergunning.

3.

Ook de tussenkomende partij betwist het belang in hoofde van de verzoekende partij. Ten aanzien van het door de verwerende partij opgeworpen gebrek aan het rechtens vereiste belang voegt de tussenkomende partij nog toe dat aan de verzuchtingen van de verzoekende partij tot beloop van de bomen op eigen perceel werd tegemoetgekomen. Zij wijst erop dat het rooien van de 43ste

boom uitdrukkelijk van vergunning werd uitgesloten. Verder wijst ze erop dat de gedelegeerd bestuurder van de verzoekende partij en diens echtgenote geen administratief beroep hebben ingesteld tegen de initiële vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen. Zij wijst in dat verband op de draagwijdte van artikel 4.8.16, §1, laatste alinea VCRO. Ze meent tevens dat het ter weerlegging van haar ingeroepen exceptie inzake een financieel nadeel er niet aan in de weg staat dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de beweerdte hinder en nadelen, onder de vorm van verlies aan groen, geluidshinder en verlies aan privacy, de verwezenlijking van de doelstellingen van de vennootschap in het gedrang brengt.

4.

In haar wederantwoordnota benadrukt de verzoekende partij bijkomend het rechtstreeks financieel nadeel dat zij meent te ondervinden. Ze herhaalt de impact van de vergunde houtkap op de verkoopwaarde van het onroerend goed. In het verlengde daarvan wijst ze erop dat het goed in kwestie net aangekocht werd omwille van de ligging waarbij een groenbuffer het onroerend goed scheidt van de sporen in kwestie. Ze stelt dat ook de aankoop prijs op die ligging was afgestemd. Door de houtkap zal er geen privacy meer zijn terwijl een kandidaat-koper net om die reden een pand zoals het voorliggende kasteel wenst te verwerven. De verzoekende partij stelt verder ook een patrimoniumvennootschap te zijn met onder meer als doel het verwerven van onroerende goederen waarbij het behoud van de waarde daarvan evident ook onderdeel uitmaakt van het maatschappelijk doel. Ter staving van die doelstelling haalt zij haar maatschappelijk doel aan bestaande uit *“Alle financiële en beheersverrichtingen met betrekking tot eigen roerend vermogen en met betrekking tot onroerend vermogen, ... belegging van onroerend vermogen ...”*. Tot slot wijst de verzoekende partij erop dat de tussenkomende partij het verkeerd voor heeft in de mate dat haar belang beperkt zou blijven tot één enkele boom. Ze wijst er daarentegen op dat haar belang teruggaat op alle bomen waarvan het kappen vergund wordt.

5.

Ook de tussenkomende partij herneemt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting in essentie dat wat ze eerder heeft opgeworpen. Ze hekelt bijkomend de ongeoorloofde uitbreiding van het belang in hoofde van de verzoekende partij aangezien deze ook haar statuten bijbrengt om haar belang te onderschrijven. Ter staving van dat alles verwijst de tussenkomende partij naar rechtspraak van de Raad en artikel 56, §1 Procedurebesluit.

Beoordeling door de Raad

1.

In overeenstemming met artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO is het vereist dat de verzoekende partij, om als derde-belanghebbende bij de Raad beroep te kunnen instellen, aannemelijk maakt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden door de bestreden beslissing. Het bestaan van die hinder of nadelen en het oorzakelijk verband met de bestreden beslissing hoeven, in tegenstelling tot wat de verwerende en tussenkomende partij lijken voor te houden, niet met onomstotelijke zekerheid te worden aangetoond. Het volstaat dat de verzoekende partij de aard van de gevreesde hinder of nadelen afdoende concreet omschrijft, en dat zij aannemelijk maakt dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband tussen die hinder of nadelen en de uitvoering van de bestreden beslissing kan bestaan. Het vereiste van een belang bij het beroep mag immers niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010).

2.

In het voorliggende geval wordt de vordering ingesteld door de rechtspersoon die eigenaar is van de aanpalende alleenstaande woning. Aangezien de verzoekende partij een rechtspersoon is, moet haar belang verband houden met haar doel, taken en bevoegdheden.

In tegenstelling tot wat de verwerende en tussenkomende partij opwerpen, kan er in hoofde van de verzoekende partij geen sprake zijn van een ongeoorloofde uitbreiding van haar belang. De verzoekende partij heeft van de haar eerst beschikbare gelegenheid gebruik gemaakt om haar belang bij de voorliggende vordering aannemelijk te maken. In haar inleidend verzoekschrift werpt ze reeds diverse hinderaspecten op en beroept zich in het verlengde daarvan op een financieel nadeel. Het enkele feit dat de verzoekende partij in haar wederantwoordnota, voor wat betreft dat financieel nadeel, bijkomend verwijst naar haar statuten ligt volledig besloten binnen het tegensprekelijk karakter van het debat over de door de verwerende en tussenkomende partij opgeworpen exceptie.

Als rechtspersoon kan de verzoekende partij zich evenwel niet nuttig beroepen op zintuiglijke nadelen zoals het verlies van een groenbuffer, uitzicht en lawaaihinder. De verzoekende partij blijkt deze hinderaspecten bovendien niet 'persoonlijk' in te roepen, maar uit hoofde van haar bestuurder en diens echtgenote die de alleenstaande woonst bewonen. In zover de door haar aangekaarte stedenbouwkundige hinder evenwel een waardevermindering tot gevolg kan hebben voor het onroerend goed dat aan haar toebehoort, beschikt de verzoekende partij over een voldoende belang om bij de Raad een wettigheidstoets uit te lokken ten aanzien van de bestreden beslissing.

De verwerende en de tussenkomende partij die het belang van de verzoekende partij betwisten, maken niet aannemelijk dat het financieel belang van de verzoekende partij beperkt blijft tot die bomen die niet gelegen zijn binnen het traject van het eerder vergunde spoor. Ze duiden op geen enkele wijze aan in welke zin die eerdere vergunning al de vergunning inhield om bepaalde bomen te kappen. Waar het aan de verzoekende partij toekomt om haar belang aannemelijk te maken, rust de bewijslast om dit aannemelijk gemaakte belang te ontkrachten op diegene(n) die het belang van de verzoekende partij betwist(en).

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in dit middel de schending in van de rechten van verdediging, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet), van artikel 12 van het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning (hierna: Besluit Dossiersamenstelling), en de schending van de

(materiële) motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

Met dit middel houdt de verzoekende partij in eerste instantie voor dat de aanvraag niet volledig was, waarvoor zij verwijst naar het Besluit Dossiersamenstelling. Ze wijst erop dat ze niet kon inschatten waar de bomen zich bevinden en welke stamomtrek ze hebben. Het was haar dan ook onduidelijk voor welke bomen een kapvergunning noodzakelijk was in het licht van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen zoals vastgesteld door de gemeenteraad van de stad Brugge van 25 januari 2011 en goedgekeurd bij besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 7 april 2011.

De verzoekende partij wijst erop dat de tussenkomende partij tijdens de hoorzitting erkende dat er geen gegevens werden verschaft over de gemiddelde stamomtrek en ouderdom van de bomen. Ze stipt aan dat pas op de hoorzitting de nodige stukken in dat verband werden aangeleverd door de tussenkomende partij. Bij gebrek aan een mogelijkheid tot inzage of een kopie van deze stukken acht de verzoekende partij de rechten van verdediging geschonden. Het gegeven dat de bestreden beslissing teruggaat op die onvolledige aanvraag en er geen kennis kon worden genomen van het standpunt van de verzoekende partij omtrent de op de hoorzitting bijgebrachte gegevens maakt volgens de verzoekende partij ook een schending uit van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verder verwijt ze de bestreden beslissing ook een interne tegenstrijdigheid. Ze wijst erop dat de verwerende partij met betrekking tot de ligging van enkele bomen op haar grond enerzijds oordeelde dat ze geen uitspraak dient te doen over burgerrechtelijke aangelegenheden. Anderzijds sloot de verwerende partij dan toch één enkele boom uit de vergunning. Die tegenstrijdigheid levert volgens de verzoekende partij een schending van de motiveringsplicht op. In het verlengde daarvan hekelt ze het gegeven dat de verwerende partij niet heeft geantwoord op het door haar geopperde feit dat de landmeters nog volop bezig waren met het vastleggen van de scheidingslijn tussen haar eigendom en deze van de tussenkomende partij. Ze werpt dan ook op dat de vergunning voor de houtkap geheel onuitvoerbaar is. Ze haalt ook rechtsleer en rechtspraak aan die stelt dat een vergunning, in strijd met burgerlijke rechten, kan worden afgeleverd maar niet uitvoerbaar is.

2.

De verwerende partij wijst er in haar antwoordnota in eerste instantie op dat, wat de tijdens de hoorzitting bijgebrachte stukken betreft, de verzoekende partij de mogelijkheid had om een afschrift daarvan te vragen eerder dan zich tegen de loutere neerlegging te verzetten. Bijkomend wijst ze erop dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk vastgesteld wordt dat die gegevens in kwestie niet zodanig essentieel waren om de aanvraag te kunnen beoordelen. In tweede instantie benadrukt de verwerende partij dat het volstrekt logisch is dat ze de boom in kwestie van vergunning uitsloot. Ze stipt in dat verband aan dat de verzoekende partij haar eigendomsrecht over de boom in kwestie bewees en de tussenkomende partij dat eigendomsrecht uitdrukkelijk erkend heeft.

3.

In haar schriftelijke uiteenzetting zet de tussenkomende partij de draagwijdte van artikel 4.7.23, §1 VCRO uiteen en stelt dat de rechten van verdediging van de verzoekende partij niet geschonden zijn. De verzoekende partij werd immers uitgenodigd voor de hoorzitting en werd tijdens die hoorzitting vertegenwoordigd. De tussenkomende partij acht het zorgvuldigheidsbeginsel evenmin geschonden aangezien er wel degelijk een grondig onderzoek van het administratief dossier aan de basis ligt van de bestreden beslissing. Ze stelt dat haar

vaststellingen in graad van administratief beroep met betrekking tot de te rooien bomen niet worden betwist door de verzoekende partij. In zover het middel betrekking heeft op de uitsluiting van vergunning van één enkele boom, betwist de tussenkomende partij het belang van de verzoekende partij bij het middel. Het weglaten van die boom uit de vergunning strekt immers net tot voordeel van de verzoekende partij. Verder wijst de tussenkomende partij, zowel voor wat betreft dat aspect (in ondergeschikte orde) als voor wat betreft de kritiek dat de verwerende partij geen rekening hield met het lopende onderzoek van de landmeters naar de exacte scheidingslijn tussen de eigendom van de verzoekende partij en deze van haarzelf, op de draagwijdte van artikel 4.2.22, §1 VCRO.

4.

In haar wederantwoordnota benadrukt de verzoekende partij dat het gegeven dat de bijkomende informatie omtrent de stamonttrek van de bomen pas tijdens de hoorzitting werd voorgelegd tot gevolg heeft gehad dat haar raadsman zich daarop niet heeft kunnen verdedigen. Ze voegt ten aanzien van haar eerdere uiteenzetting voor het overige nog toe dat het aan de verwerende partij toekwam om haar beslissing op te schorten tot zolang er geen duidelijkheid was omtrent de exacte scheidingsgrens tussen haar eigendom en dat van de tussenkomende partij. Ze stelt dat de kans reëel is dat ze een burgerlijke vordering moet inleiden om een kapverbod te verkrijgen en een onafhankelijke landmeter te laten aanstellen.

5.

Ook de tussenkomende partij herneemt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting haar standpunt zoals verwoord in haar eerdere schriftelijke uiteenzetting. Ze voegt daar in essentie nog aan toe dat de verzoekende partij in haar wederantwoordnota zelf erkent te zijn vertegenwoordigd tijdens de hoorzitting zodoende dat, overeenkomstig rechtspraak van de Raad, haar rechten van verdediging gevrijwaard waren. Ter staving van haar standpunt omtrent het zakelijk karakter van de vergunning zoals verankerd in artikel 4.2.22, §1 VCRO, verwijst ze naar recente rechtspraak van de Raad.

Beoordeling door de Raad

1.

Met haar eerste middel betwist de verzoekende partij in essentie de wettigheid van de bestreden beslissing in de mate dat deze teruggaat op een onvolledige aanvraag. Ze voert ter zake aan dat er geen exacte aanduiding was in de initiële aanvraag van de gemiddelde ouderdom en de gemiddelde omtrek van de stammen van de aanwezige en te kappen bomen. Zij betwist verder ook de wettigheid van de bestreden beslissing omdat die gegevens pas op de hoorzitting werden bijgebracht en ze zich daarover niet heeft kunnen verdedigen. Tot slot stelt ze in essentie dat de bestreden beslissing burgerrechtelijk onuitvoerbaar is en op dat punt tegenstrijdig is.

2.

De Raad stelt vast dat de ingediende aanvraag op de bouwplannen een genummerde aanduiding bevat van de te rooien bomen en een opsomming van die te rooien bomen met een weergave van de stamonttrekken boven 1 meter en tussen 0,5 en 1 meter. Samen met de verzoekende partij moet vastgesteld worden dat een aanduiding van “*de gemiddelde ouderdom en de gemiddelde omtrek van de stam op een meter boven de grond*” ontbreken (artikel 12 Besluit Dossiersamenstelling).

3.

Met dit middel betwist de verzoekende partij enkel de wettigheid van de bestreden beslissing in de mate dat de door haar vastgestelde onvolledigheid haarzelf als beroepsindiener in de onmogelijkheid bracht om in te schatten voor welke bomen een 'kapvergunning' vereist was.

Artikel 42 van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening op het bouwen, verkavelen en op de beplantingen zoals vastgesteld door de gemeenteraad van de stad Brugge van 25 januari 2011, zoals goedgekeurd bij besluit van de deputatie van de provincie West-Vlaanderen van 7 april 2011, luidt immers als volgt:

“ ...

Niemand mag zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning :

a. bomen die op 1,00m boven het maaiveld een stamomtrek van 0,50m of meer hebben vellen, rooien, grondig snoeien of op enige andere wijze ernstige schade toebrengen of doen afsterven;

... ”

Wat de reeds eerder opgeworpen kritiek van de verzoekende partij betreft, als zou het haar onmogelijk zijn geweest de draagwijdte van de vergunningsplichtige houtkap in te schatten, luidt de bestreden beslissing als volgt:

“ ...

In het beroepsschrift wordt opgeworpen dat het voor de beroeper onmogelijk is om met zekerheid te weten waar alle 43 bomen worden gerooid aangezien geen exact adres en kadastrale gegevens worden vermeld op de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning.

Dit bezwaarpunt kan niet bijgetreden worden. Aangezien deze aanvraag ligt langsheen de spoorweg is er noch een huisnummer, noch een kadastraal nummer gekend.

Op basis van de plannen is wel duidelijk waar de beplanting wordt gerooid en op welke plaats nieuwe wordt voorzien.

Uit de plannen is af te leiden dat ter hoogte van de beroeper 7 bomen met een stamomtrek groter dan 1m worden gerooid (zijnde Populus species: nrs 43, 45, 49, 54 en Prunus species: 63, 64, 65) en 16 bomen met een stamomtrek kleiner dan 1m. Er worden 2 soorten heestersgroepen voorzien ter vervanging, enerzijds een groep (S1) van 147m² bestaande uit: Cornus sanguinea, Cotoneaster francetti, Sambucus nigra en Tamarix ramosissima en anderzijds een groep (S2) van 17m² bestaande uit Cotoneaster franchetti, Cytisus scoparius, Rosa rubignosa en Viburnum carlesii. Bijkomend zijn er geluidschermen die beplant zullen worden met 3 klimplanten (een mengeling van Clematis vitalba, Lonicera caprifolium en Parthenocissus quinquefolia).

De voorziene beplanting bestaat uit een combinatie van half wintergroene en bladverliezende beplanting, de maximale hoogte bedraagt zo'n 3,5m, waardoor de beroeper in de toekomst opnieuw zal kijken op een groen kader.

(afbeelding 1, 2, 3)

*In het beroepsschrift wordt gesteld dat de aanvraag **niet** voldoet aan het **dossiersamenstellingsbesluit** (BVR 28/05/2004).*

Op het inplantingsplan moet o.a. het volgende weergegeven worden:

(...)

Op het plan zijn de te rooien bomen aangeduid. In tabelvorm wordt per boom de boomsoort, en stamomtrek vermeld, evenwel is slechts vermeld als de stamomtrek kleiner of groter is dan 1m, m.a.w. de gemiddelde stamomtrek ontbreekt alsook de gemiddelde ouderdom. Deze ontbrekende documenten kunnen eventueel tijdens de hoorzitting worden aangevuld.

Op het plan staan tevens beplantingsschema's van het nieuw aan te planten plantgoed.

... ”

De verzoekende partij brengt geen concrete elementen aan die toelaten de pertinentie van de bovenstaande overwegingen in vraag te stellen. Veeleer in tegendeel verwierp ook de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de door de verzoekende partij opgeworpen kritiek als zou het haar onmogelijk zijn de vergunningsplichtige houtkap in te schatten en werd ook in de initiële vergunning, zoals verleend door het college van burgemeester en schepenen en vervolgens aangeplakt, uitdrukkelijk melding gemaakt van “1 wilg – stamomtrek > 1m; 9 esdoorns – stamomtrek tss 0,5 en 1 m; 3 esdoorns – stamomtrek > 1m; 6 essen – stamomtrek tss. 0,5 en 1m; 2 essen – stamomtrek > 1m; 7 populieren – stamomtrek tss. 0,5 en 1m; 4 populieren – stamomtrek > 1m; 2 sierkersen – stamomtrek tss. 0,5 en 1m; 3 sierkersen – stamomtrek > 1 m; 1 paardenkastanje – stamomtrek tss. 0,5 en 1m; 2 beuken – stamomtrek > 1m; 3 levensbomen – stamomtrek tss. 0,5 en 1 m”. Namens het college wordt ook tijdens de hoorzitting, zo blijkt uit de schriftelijke neerslag ervan, verklaard dat de (gemiddelde) leeftijd van de bomen geen impact heeft op de beoordeling van het dossier. Op basis van de concrete gegevens van het dossier blijkt dan ook afdoende dat het de verzoekende partij mogelijk was de draagwijdte van de vergunningsplichtige houtkap in te schatten aangezien in de nota voor de aanvrager de bomen met een stamomtrek groter dan 1 meter en tussen 0.5 en 1 meter werden opgesomd en de te rooien bomen ook op plan genummerd werden weergegeven.

Op basis van de bovenstaande motivering heeft de verwerende partij dan ook afdoende zorgvuldig en uitdrukkelijk gemotiveerd waarom de opgeworpen onvolledigheid van het dossier de vergunningverlening niet in de weg stond.

Nu dient vastgesteld te worden dat het dossier over de, met het oog op de inschatting van de vergunningsplichtige houtkap, vereiste gegevens beschikt, maakt de verzoekende partij ook op geen enkele wijze aannemelijk welk belang ze heeft bij de vermelding van de gemiddelde ouderdom en een nog preciezere weergave van de gemiddelde omtrek van de stammen op een meter boven de grond. De door haar ontwikkelde schending van artikel 12 van het Besluit Dossiersamenstelling kan dan ook, bij gebrek aan belang bij dit middel, niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing doen besluiten.

4.

In het verlengde van wat voorafgaat, dient de Raad ook vast te stellen dat er geen sprake is van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of van de rechten van verdediging in zover de verwerende partij toeliet dat tijdens de hoorzitting bijkomende gegevens met betrekking tot de gemiddelde ouderdom en omtrek van de stammen op een meter boven de grond werden bijgebracht. Bij gebrek aan een aannemelijk gemaakt belang bij die (bijkomende) informatie in hoofde van de verzoekende partij kadert die latere toevoeging immers volstrekt binnen het

tegensprekelijk karakter van de voor de verwerende partij georganiseerde hoorzitting. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat het haar tijdens de hoorzitting onmogelijk was om ten volle kennis te nemen van de bijgebrachte bijkomende informatie en hierop te reageren.

Eveneens in het verlengde van het voorgaande, dient de Raad vast te stellen dat die bijkomend aangebrachte informatie geen weerslag had aangezien de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar eerder in zijn verslag reeds het volgende kon vaststellen:

“ ...

In het beroepsschrift wordt opgeworpen dat het voor de beroeper onmogelijk is om met zekerheid te weten waar alle 43 bomen worden geroid aangezien geen exact adres en kadastrale gegevens worden vermeld op de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning.

Dit bezwaarpunt kan niet bijgetreden worden. Aangezien deze aanvraag ligt langsheen de spoorweg is er noch een huisnummer, noch een kadastraal nummer gekend.

Op basis van de plannen is wel duidelijk waar de beplanting wordt geroid en op welke plaats nieuwe wordt voorzien.

Uit de plannen is af te leiden dat ter hoogte van de beroeper 7 bomen met een stamomtrek groter dan 1m worden geroid (zijnde Populus species: nrs 43, 45, 49, 54 en Prunus species: 63, 64, 65) en 16 bomen met een stamomtrek kleiner dan 1m. Er worden 2 soorten heestersgroepen voorzien ter vervanging, enerzijds een groep (S1) van 147m² bestaande uit: Cornus sanguinea, Cotoneaster francetti, Sambucus nigra en Tamarix ramosissima en anderzijds een groep (S2) van 17m² bestaande uit Cotoneaster franchetti, Cytisus scoparius, Rosa rubignosa en Viburnum carlesii. Bijkomend zijn er geluidschermen die beplant zullen worden met 3 klimplanten (een mengeling van Clematis vitalba, Lonicera caprifolium en Parthenocissus quinquefolia).

De voorziene beplanting bestaat uit een combinatie van half wintergroene en bladverliezende beplanting, de maximale hoogte bedraagt zo'n 3,5m, waardoor de beroeper in de toekomst opnieuw zal kijken op een groen kader.

(afbeelding 1, 2, 3)

*In het beroepsschrift wordt gesteld dat de aanvraag **niet** voldoet aan het **dossiersamenstellingsbesluit** (BVR 28/05/2004).*

Op het inplantingsplan moet o.a. het volgende weergegeven worden:

(...)

Op het plan zijn de te rooien bomen aangeduid. In tabelvorm wordt per boom de boomsoort, en stamomtrek vermeld, evenwel is slechts vermeld als de stamomtrek kleiner of groter is dan 1m, m.a.w. de gemiddelde stamomtrek ontbreekt alsook de gemiddelde ouderdom. Deze ontbrekende documenten kunnen eventueel tijdens de hoorzitting worden aangevuld.

...”

5.

Zoals blijkt uit artikel 4.2.22, §1 VCRO, worden stedenbouwkundige vergunningen onder voorbehoud van de geldende burgerlijke rechten verleend. De voorliggende stedenbouwkundige

vergunning vormt dus geen vrijgeleide om de met de uitvoering daarvan desgevallend strijdige burgerlijke rechten te miskennen. Aan een stedenbouwkundige vergunning ontleent de houder immers ook meer algemeen niets meer dan het recht om, overeenkomstig de modaliteiten daarvan, niet langer met het vooraf ingestelde verbod met een specifieke insteek, dit is de vrijwaring van een goede ruimtelijke ordening, te worden geconfronteerd. Een, vanuit het oogpunt van de daarop toepasselijke regelgeving, volstrekt wettige stedenbouwkundige vergunning kan dan ook bij uitvoering botsen op daarmee strijdige burgerlijke rechten. Het komt enkel de gewone rechter toe om die strijdigheid vast te stellen. Het bestuur mag zich daar, gelet op de scheiding der machten en haar specifieke taak als vergunningverlenende overheid, niet over uitspreken en evenmin kan de Raad daarop acht slaan, dit laatste gelet op de in artikel 144 van de Grondwet verankerde rechtsmachtverdeling. De wettigheid van de stedenbouwkundige vergunning staat bovendien los van de uitvoerbaarheid ervan. De uitvoerbaarheid van een vergunning is in de eerste plaats een zaak van de houder van de vergunning en mag geen bekommernis zijn van het vergunningverlenend bestuursorgaan aangezien deze enkel de wettigheid ter harte moet nemen en zich niet mag inlaten met eventuele burgerlijke discussies of gevolgen.

Het middel van de verzoekende partij is, mede gelet op wat voorafgaat, intern tegenstrijdig in de mate dat het enerzijds voorhoudt dat de verwerende partij haar beslissing over de aanvraag diende uit te stellen tot de eigendomsbetwisting over de bomen in kwestie werd uitgeklaard en het anderzijds uitdrukkelijk verwijst naar rechtsleer die het zakelijk karakter van de stedenbouwkundige vergunning onderstreept.

Wat tot slot de door de verzoekende partij gehekelde interne tegenstrijdigheid betreft binnen de bestreden beslissing tot beloop van het in rekening brengen van burgerlijke rechten enerzijds en het verwijzen naar artikel 4.2.22 VCRO anderzijds, getuigt de verzoekende partij bij dit onderdeel van haar middel evenmin over het rechtens vereiste belang.

Het valt niet in te zien welk belang de verzoekende partij er bij zou hebben dat de onwettigheid van de bestreden beslissing wordt vastgesteld in de mate dat de boom die haar in eigendom toebehoort, van vergunning werd uitgesloten zonder uitdrukkelijk akkoord van de aanvrager. Nog los van de vraag of de bestreden beslissing tot beloop van die uitsluiting onwettig is in zoverre het al dan niet toebehoren van die boom aan de aanvrager geen weerslag heeft op de stedenbouwkundige toets die de verwerende partij diende toe te voeren, moet de Raad in elk geval vaststellen dat de verzoekende partij op het eerste gezicht voordeel haalt uit die uitsluiting van vergunning.

6.

Het middel zoals dit ontwikkeld werd door de verzoekende partij, doet niet tot de onwettigheid van de bestreden beslissing besluiten.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij roept in dit middel de schending in van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, van de artikelen 4.3.3 en 4.3.4 VCRO, en de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur.

Met dit middel betwist de verzoekende partij in eerste instantie de noodzaak van de vergunde houtkap. Ze wijst erop dat de bomen in kwestie reeds meerdere tientallen jaren aanwezig zijn en er nooit sprake is geweest van enig valrisico. De verzoekende partij acht de bestreden beslissing intern tegenstrijdig in de mate dat enerzijds de houtkap wordt vergund maar anderzijds de heraanplant van hoogstammige bomen wordt voorzien.

Verder hekelt de verzoekende partij, net zoals in het kader van haar beroep bij de verwerende partij, de ligging binnen het stadsgezicht 'Vesten' van Brugge, en in het verlengde daarvan de afwezigheid van een bindend advies van het agentschap Onroerend Erfgoed en de afwezigheid van een advies van het agentschap Natuur en Bos omwille van de gedeeltelijke ligging in parkgebied. Zij merkt op aan dat het belang van het in rekening brengen van deze aspecten door de verwerende partij des te groter is aangezien er geen openbaar onderzoek georganiseerd werd. Wat betreft de vereiste van een advies van het agentschap Onroerend Erfgoed wijst de verzoekende partij op de inhoud van de artikelen 4.3.3 en 4.3.4 VCRO enerzijds en de opname in de inventaris onroerend erfgoed van de 'Brugse geplantoeneerde stadsomwalling' anderzijds. Tot beloop van de kap van de bomen die deel uitmaken van de Vesten en haar eigen perceel zullen de Vesten in belangrijke mate qua uitzicht worden aangetast. De verzoekende partij besluit dat de verwerende partij zich moet schikken naar de bepalingen van afdeling 4 'Rechtsgevolgen van een bescherming' van het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed (hierna: het Onroerenderfgoeddecreet).

2.

In haar antwoordnota stelt de verwerende partij dat niet in te zien valt waarom een heraanplant strijdig zou zijn met het rooien van bomen. Zij leest op dat punt loutere opportuniteitskritiek in het tweede middel.

De verwerende partij betwist verder het belang bij het middel in de mate dat daarin gesteld wordt dat de ligging binnen een 'beschermde stadgezichts' onbeantwoord bleef. Ze wijst erop dat de bouwplaats in kwestie in een woongebied en niet in een parkgebied of beschermd stadsgesicht ligt. Een advies van het agentschap Onroerend Erfgoed was volgens haar dan ook niet vereist, minstens toont de verzoekende partij niet aan op welke grond een advies had moeten worden opgevraagd. Ze stelt verder dat de artikelen 4.3.3 en 4.3.4 VCRO uit zichzelf geen adviesverplichting inhouden. De opname op de inventaris onroerend erfgoed heeft volgens de verwerende partij verder ook geen rechtsgevolgen.

3.

De tussenkommende partij wijst er in haar schriftelijke uiteenzetting op dat de kritiek van de verzoekende partij ten aanzien van de noodzaak tot de houtkap ten onrechte is. Ze wijst in dat verband naar de inhoud van de bestreden beslissing. Verder licht de tussenkommende partij toe

dat het valrisico bij de nieuwe bomen beperkter is omdat deze niet langer op het talud worden ingeplant.

Voor het overige sluit de tussenkomende partij zich in essentie aan bij het antwoord van de verwerende partij. Ze voegt nog een weergave van *Geopunt* toe, ter staving van het feit dat de zone in kwestie niet binnen de perimeter van het beschermd stadsgezicht “Brugse geplantsoeneerde stadsomwalling” of “Brugse stadsvesten” ligt.

4.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat de te rooien bomen wel degelijk gelegen zijn binnen de contouren van de Brugse Vesten. In ieder geval maakt de bestreden beslissing melding van de ligging van de percelen deels in woongebied en deels in parkgebied. Hoe dan ook ligt haar eigendom binnen ‘de Vesten’ en dus ook, bij gebrek aan duidelijkheid omtrent de exacte ligging, de bomen die aan haar toebehoren. Een advies van het agentschap Onroerend Erfgoed was dus volgens haar wel degelijk vereist.

5.

De tussenkomende partij herneemt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting in essentie haar eerder ingenomen standpunt. Zij voegt daar nog aan toe dat de vereiste om advies in te winnen bij het agentschap Onroerend Erfgoed niet afhankelijk is van de gewestplanbestemming.

Beoordeling door de Raad

1.

Met dit middel betwist de verzoekende partij in essentie de wettigheid van de bestreden beslissing in het licht van de daarin opgenomen inschatting van de noodzaak tot houtkap en bekritiseert ze de afwezigheid van adviezen van het agentschap Onroerend Erfgoed en het agentschap voor Natuur en Bos.

2.

Hoewel de kritiek van de verzoekende partij ten aanzien van de noodzaak om tot houtkap over te gaan in essentie opportunitetskritiek betreft, overstijgt die kritiek het karakter van loutere opportunitetskritiek wanneer de verzoekende partij het kennelijk onredelijk karakter van de inschatting door de verwerende partij aannemelijk maakt.

In de bestreden beslissing wordt het volgende gemotiveerd:

“... ”

*De bomen die bovenaan het talud staan vormen een reëel **valrisico** voor de bestaande en nieuwe sporen, waardoor het in het kader van algemeen belang aangewezen is dat deze bomen worden gerooid.*

*De bomen langsheen het spoor zorgen ervoor dat de bewoners geen direct zicht hebben op de bovenleidingen van het spoor. De nieuwe beplanting zorgt voor een **aangenamer leefklimaat** en tevens een **groenere omgeving**. Door het rooien van de aanwezige beplanting zal tijdelijk zicht ontstaan op de bovenleiding van deze lijninfrastructuur, doch door de nieuwe aanplant zal binnen enkele jaren opnieuw een groen kader aanwezig zijn en zal er geen rechtstreeks zicht ontstaan op de spoorweg. Door de voorziene beplanting zullen nieuwe natuurwaarden zich ontwikkelen.*

“... ”

Hoewel de bovenstaande motivering veeleer summier is voor wat betreft de noodzaak tot houtkap maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de inschatting van die noodzaak, zoals ook eerder verwoord in de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen, kennelijk onredelijk is. De verzoekende partij laat ook na te concretiseren in welke zin de beoogde kap en navolgende heraanplant niet te rijmen valt met het valrisico dat aan de bestaande bomen zou kleven.

3.

De Raad kan in het verlengde van wat voorafgaat evenwel niet blind zijn voor het gegeven dat een eventueel advies van het agentschap Natuur en Bos en het agentschap voor Onroerend Erfgoed een bepalende weerslag kan hebben op de beoordeling die de verwerende partij maakt op het niveau van de opportuniteit van de houtkap.

Zoals de verzoekende partij terecht aanstipt, vereist de ligging van een deel van de te kappen bomen – ligging zoals overigens ook vastgesteld in de bestreden beslissing onder “**2. GELDENDE WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE VOORSCHRIFTEN**” – het inwinnen van een advies van het agentschap voor Natuur en Bos. De bestreden beslissing is tot stand gekomen in strijd met artikel 1, 9°, e) van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen.

Op grond van de door de verzoekende partij ontwikkelde wettigheidskritiek dient de Raad ten overvloede ook vast te stellen dat het advies vereist is van het agentschap voor Onroerend Erfgoed. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, is dit advies niet vereist omwille van de ligging in een beschermd stadsgezicht of omwille van de opname in de inventaris bouwkundig erfgoed. De verzoekende partij maakt ook niet aannemelijk dat er sprake zou zijn van een handeling aan het beschermd landschap in de zin van artikel 6.4.4, §2 van het Onroerenderfgoeddecreet en er op die grond een advies moest worden ingewonnen.

Het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed is daarentegen vereist omwille van de ligging binnen een UNESCO bufferzone op minder dan 100 meter van UNESCO werelderfgoed (Brugse binnenstad). Door het advies van het agentschap voor Onroerend Erfgoed niet in te winnen, schendt de bestreden beslissing artikel 1, 1°, f, 2) van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen.

Gelet op de mogelijke impact van de vermelde adviezen op de beoordeling van de aanvraag door de verwerende partij kan een ruimere beoordeling van het middel niet bijdragen tot een meer definitieve geschillenbeslechting.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

C. Derde middel

Gelet op het gegrond bevinden van het tweede middel en de samenhang met dit middel kan de beoordeling van het derde middel waarin de schending van de artikelen 14 en 16 van het Natuurdecreet wordt ingeroepen, niet tot een ruimere vernietiging leiden.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv INFRABEL is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 8 december 2016, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het vellen van 1 wilg, 12 esdoorns, 8 essen, 11 populieren, 5 sierkersen, 1 paardenkastanje, 2 beuken, 3 levensbomen (stamdiam, 50-120 cm) + heraanplanten, 50-120 cm) op een perceel gelegen te 8200 Sint-Andries (Brugge) zn.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 275 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 10 juli 2018 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS